

Arrest

nr. 279 436 van 25 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 19 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VANDERHAEGEN *loco* advocaat G. GASPART en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 1 november 2017, dient op 13 juli 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 21 januari 2019 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 22 februari 2021.

1.3. Op 14 juni 2022 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 16 juni 2022 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bezit de Soedanese nationaliteit en u behoort van de etnische groep Mileri. U bent afkomstig uit Sileia (West Darfoer, Soedan).

Op 8.02.2008 werd uw dorp gebombardeerd en aangevallen door de Janjaweed. Uw vader werd gedood tijdens deze aanval. U vluchtte weg uit het dorp naar Birek, een plek op de grens bij Tsjaad. Na een verblijf van twee maanden reisde u verder naar Libië, waar u bijna 3 jaar verbleef. Tijdens uw verblijf in Libië vernam u nieuws van uw familie, waarbij u hoorde dat zij waren teruggekeerd naar uw dorp. U besloot daarop begin 2011 terug te keren naar Soedan.

Twee weken na uw terugkeer in het dorp, op 15.01.2011, werd u in uw huis gearresteerd door soldaten van de overheid. U werd ervan beschuldigd samen te werken met de oppositie. U werd gevangen gezet in El Geneina en ondervraagd over uw vermeende activiteiten voor het verzet. U zat een jaar lang gevangen en werd regelmatig gemarteld en ondervraagd. Na ongeveer een jaar kon u ontsnappen tijdens het uitvoeren van dwangarbeid buiten de gevangenis, toen u zich kon verstoppen tijdens een zandstorm.

U keerde terug naar huis, waar u 's nachts toekwam. Vervolgens verstopte u zich op een andere plek in het dorp. Vervolgens reisde u te paard opnieuw naar Birek in maart 2012. U reisde opnieuw door naar Libië, waar u verbleef tot juni 2015. U reisde over de Middellandse Zee naar Italië, van waar u meteen doorreisde naar Frankrijk. U diende een verzoek om internationale bescherming (VIB) in te Frankrijk in juli 2015. Uw VIB werd geweigerd in Frankrijk. U reisde in november 2017 verder naar België, waar u op 13.07.2018 een VIB indiende.

U legt geen documenten voor om uw identiteit aan te tonen. U legt foto's neer van uw deelname aan zes protesten in België tegen de Soedanese regering vanaf eind 2018 tot juni 2019.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Het Commissariaat-generaal stelt vast dat fundamentele tegenstrijdigheden in verband met uw verzoek tot internationale bescherming in Frankrijk de geloofwaardigheid van uw verklaringen totaal onderuithalen.

Ten eerste bemerkt het CGVS dat u bij uw VIB te Frankrijk een andere plek van herkomst aanduidde, namelijk het dorp Erbi, Zuid-Darfoer (zie administratief dossier, antwoorddocument Frankrijk, Gehoorverslag OFPRA, p.2). U verklaarde in Frankrijk dat u geboren bent in Jugma, Zuid-Darfoer. Ten overstaan van de Belgische asielinstanties verklaart u dan weer afkomstig te zijn uit Sileia, West-Darfoer.

Er zijn nog verdere fundamentele tegenstrijdigheden in verband met uw persoonlijke situatie in Soedan. Zo verklaart u ten overstaan van het CGVS dat uw vader in 2008 overleed bij een aanval op uw dorp. Tegen de Franse asieldiensten verklaarde u echter dat uw vader nog in leven was (gehoorverslag

OPFRA, p.4). U verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u één broer en één zus hebt, Anwar en Zarga, terwijl u in Frankrijk verklaarde dat u vier broers en zussen had.

Het CGVS stelt vast dat dat u over zeer fundamentele feiten in verband met uw asielrelaas en uw vluchtroute uiterst tegenstrijdige verklaringen hebt gegeven tegenover respectievelijk de Franse en de Belgische asielinstanties.

Ten overstaan van het CGVS verklaart u dat u in 2008 een eerste keer Soedan verliet na een aanval van de Janjaweed op uw dorp. U vertelt verder dat u terugkeerde naar Soedan in 2011 en een jaar gevangen zat en gemarteld werd, voor u kon ontsnappen en vluchten via Tsjaad en Libië. In Frankrijk verklaarde u echter dat uw dorp Erbi werd aangevallen in 2011, waarna u vluchtte naar Jugma. Ook Jugma werd aangevallen, waardoor u via Nyala vluchtte naar Omdurman (Khartoum) (gehoorverslag OPFRA, p.6-8). U werkte vervolgens in een restaurant te Omdurman tot u iemand vond die u meenam naar Libië.

Ook met betrekking tot de reden van uw vertrek uit Soedan en uw reisweg zijn uw verklaringen dus totaal tegenstrijdig.

Het feit dat uw verklaringen in verband met uw vluchttreden uit Soedan fundamenteel tegenstrijdig zijn, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen tegenover de Belgische asielinstanties totaal. Bovendien kunnen uw verklaringen met betrekking tot deze tegenstrijdigheden het Commissariaat-generaal absoluut niet overtuigen.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS geconfronteerd met de tegenstrijdigheden in uw verklaringen. U verklaart hierover dat uw gegevens in Frankrijk "niet correct zijn opgeschreven" omdat u, toen u in Frankrijk aankwam, "niks wist over de procedure", en dat een andere Soedanees u heeft geholpen om uw verhaal op te schrijven (zie CGVS, 'Notities van het persoonlijk onderhoud', 22.02.2021, p.4). Wanneer u verder met de tegenstrijdigheden geconfronteerd wordt, verklaart u dat deze persoon die u hielp alles verzonnen heeft (CGVS, 'notities', p.7). U verklaart niet te kunnen lezen en schrijven, en u vertelt dat deze persoon het verhaal heeft opgeschreven en nadien aan u heeft uitgelegd wat u tegen de asielinstanties moest zeggen. U verklaart verder niets te weten over deze Soedanese persoon.

Het CGVS kan in het geheel geen waarheid hechten aan deze vergoelijkingsen. Als u immers werkelijk van Sileia, Darfoer, afkomstig bent, kan het CGVS absoluut niet inzien waarom u in Frankrijk opeens een ander dorp dat óók in Darfoer ligt zou kiezen als plek van herkomst. De plaats waar u heel uw leven in Soedan hebt gewoond, maakt dermate fundamenteel deel uit van uw identiteit dat het CGVS op geen enkele manier kan inzien waarom u hierover in Frankrijk niet de werkelijkheid hebt verteld, zeker gezien het feit dat u twee plekken vernoemt die beiden in Darfoer liggen. Deze verklaringen kunnen evenmin de tegenstrijdigheden in verband met uw gezinssituatie wegedeneren. Zo kan het CGVS niet begrijpen waarom u in Frankrijk zou verklaren dat uw vader nog in leven is, als hij zoals u in België zegt reeds in 2008 overleden zou zijn.

Bovendien stelt het CGVS vast dat u in België verklaart persoonlijk vervolgd te zijn, beschuldigd van spionage en een jaar lang vastgehouden en gemarteld geweest te zijn. In Frankrijk maakte u daarentegen geen enkele melding van enige persoonlijke vervolging en had u het louter over aanvallen op het dorp waar u woonde. Het CGVS kan op geen enkele manier begrijpen waarom u, als u dergelijke brutale vervolging hebt geleden, deze zou verzwijgen voor de Franse asielinstanties. Ook de fundamentele tegenstrijdigheden met betrekking tot uw vertrek uit Soedan kunnen door deze vergoelijkingsen niet verklaard worden. Zo is het volstrekt onbegrijpelijk dat u radicaal tegenstrijdige verklaringen geeft over uw vertrek uit het land. In Frankrijk verklaarde u immers eerst naar Omdurman gereisd te zijn en daar gewerkt te hebben, alvorens u het land verliet. Het CGVS kan absoluut niet begrijpen waarom u dit tegen de Franse asieldiensten zou vertellen als u werkelijk nooit in uw leven in Omdurman bent geweest, louter gebaseerd op een door iemand anders verzonnen verhaal.

Bovenop al deze vaststellingen kan het CGVS uw vergoelijkingsen dat u "niet op de hoogte was van de procedure" en dat "iemand ander het verhaal voor u verzonnen heeft" absoluut niet volgen. U geeft expliciet aan dat u geen informatie heeft over wie deze persoon is, dat het gewoon iemand is die u in La Chapelle ontmoette die zei dat hij "mensen hielp om documenten te krijgen" (CGVS, 'notities', p.7). Het CGVS kan niet begrijpen dat u blind het advies volgt en uw lot totaal in handen legt van een persoon waarover u helemaal niets weet. U verklaart zelfs dat u aan deze persoon helemaal niks hebt verteld

over wat er met u gebeurd is in Soedan. Het tart elke logica dat iemand puur een afkomst en verhaal zou verzinnen voor u, zonder nog maar te luisteren naar wat er echt met u gebeurd is, indien u werkelijk uit Darfoer afkomstig bent en ernstig persoonlijk vervolgd bent. Bovendien merkt het CGVS op dat het uw eigen verantwoordelijkheid is om vanaf aanvang van de asielpcedure uw volle medewerking te verlenen en correcte informatie te verschaffen voor uw verzoek om internationale bescherming. In dat opzicht valt het, zoals hierboven beargumenteerd, absoluut niet te begrijpen dat u gelogen verklaringen zou overnemen van een onbekende persoon die totaal niets weet over uw leven, in plaats van de waarheid te vertellen over uw herkomst en geleden vervolging. Het CGVS kan deze verklaringen dus zeker niet aannemen.

Bovendien stelt het CGVS vast dat u geen enkel document neerlegt om uw beweerde identiteit aan te tonen, en dat u geen moeite hebt gedaan om dergelijke documenten te bekomen.

Op een verzoeker om internationale bescherming rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

De Commissaris-generaal heeft, zo blijkt uit al deze elementen, geen zicht op uw werkelijke identiteit, levensloop en vluchtreden.

In weerwil van de medewerkingsplicht die op u rust, biedt u geen zicht op uw verblijfsomstandigheden en levensomstandigheden in Soedan. Bijgevolg maakt u het door uw eigen toedoen onmogelijk om zijn werkelijk nood aan internationale bescherming in te schatten.

U legt foto's neer als bewijs van het feit dat u na aankomst in België deelnam aan verschillende betogingen tegen het Soedanese regime. Het CGVS heeft geen vrees voor vervolging kunnen vaststellen naar aanleiding van deelnames aan deze betogingen, gezien het Soedanese regime waartegen u destijds protesteerde intussen gewijzigd is. Na het aftreden van president Bashir nam u niet meer deel aan andere betogingen (CGVS, 'notities', p.18-19).

Uw etnische afkomst als Mileri volstaat op zich niet om een nood aan internationale bescherming te kunnen vaststellen.

U verklaarde te behoren tot de etnische groep Mileri, een niet-Arabische/Afrikaanse etnie afkomstig uit de regio Darfur.

Wat betreft personen die tot een niet-Arabische etnie behoren die afkomstig is uit Darfur dient gesteld dat uit de informatie over de situatie buiten hun oorspronkelijke herkomstregio waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus "Soedan: De situatie van Darfoeri en Nuba buiten hun herkomstregio's"** dd. 28 juni 2021, (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_soedan_de_situatie_van_darfoeri_en_nuba_buiten_hun_herkomstregios_20210628.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), blijkt dat het Arabische suprematie-denken en de neerbuigende visie ten opzichte van gemeenschappen uit gemarginaliseerde regio's, ingebed bij de traditionele Soedanese elite en diepgeworteld in de Soedanese maatschappij, blijven voortbestaan en is het volgens vele bronnen onwaarschijnlijk dat dit op korte termijn zal wijzigen. De mate en aard van discriminatie waarmee een persoon te maken kan krijgen, hangt echter af van een combinatie van factoren die met elkaar verbonden zijn en elkaar versterken, zoals etnie, herkomst, netwerk, economische status, politiek of religieus profiel. De gemeenschappen van Darfuri (en Nuba) in Khartoem zijn etnisch, sociaal en economisch divers. De geraadpleegde bronnen zijn het over het algemeen eens dat de financiële situatie bepalend is voor de levensomstandigheden, zoals de plaats waar mensen wonen in de stad en hun toegang tot openbare diensten zoals onderwijs en gezondheid. Sommige bronnen wijzen op discriminatie bij de uitreiking van identiteitsdocumenten en op de arbeidsmarkt, waardoor velen in de informele sector terecht komen. Ze wijzen daarbij in de richting van ambtenaren van het voormalige regime die op post gebleven zijn. Anderen verklaren de moeilijkheden om een job te vinden in de formele sector door de economische crisis, het gebrek aan de nodige vaardigheden en aan een netwerk.

Wat de houding van de autoriteiten en de veiligheidsdiensten betreft, dient te worden vastgesteld dat onder het voormalige regime van al-Bashir zowel Arabische als niet-Arabische tegenstanders van het Soedanese regime, bijvoorbeeld mensenrechtenactivisten, kritische journalisten, politiek actieve studenten, advocaten, tribale leiders en (vermeende) sympathisanten van rebellenbewegingen, het risico liepen om het slachtoffer te worden van repressie, in het bijzonder door de ondertussen ontbonden NISS (National Intelligence and Security Service). Het is vooralsnog onduidelijk hoe organen zoals de GIS (General Intelligence Service) en de RSF (Rapid Support Forces) de Nuba en Darfuri behandelen en of de overgangsregering in staat is effectieve controle uit te oefenen op het gedrag van de veiligheidssector. Enkele contactpersonen stellen dat politiek activisme gericht tegen het oude regime een kritische factor is voor persoonlijke onveiligheid, eerder dan etnie of herkomst. Verschillende bronnen geven wel aan dat er sinds augustus 2019 meer ruimte is voor vrijheid van meningsuiting. Er zou evenwel een verschil zijn tussen het uiten van kritiek tegen de civiele dan wel de militaire component van de regering. Een aantal bronnen halen anekdotische meldingen aan van een hardere behandeling door veiligheidsdiensten in de wijken waar Darfuri en Nuba wonen. Andere bronnen zijn dan weer positiever en stellen bijvoorbeeld dat het aantal incidenten tegen de groepen uit de gemarginaliseerde regio's is gedaald in plaatsen zoals Khartoem en grote stedelijke gebieden buiten de conflictregio's, dat ze na de revolutie van 2019 geen incidenten hebben vernomen van personen die door de veiligheidsdiensten werden vervolgd omwille van hun (vermeende) sympathie of betrokkenheid bij de gewapende rebellen in de conflictgebieden, en dat er in de media daterend van na de machtswisseling in augustus 2019 geen berichten te vinden zijn van slechtere behandeling en gerichte arrestaties en detenties van niet-Arabische Darfuri in Khartoem.

Darfuri en Nuba elders in Soedan ondervinden mogelijks raciale profilering, die zich soms tegen individuen richt, zoals bij arbitraire detentie en grof taalgebruik, maar soms ook tegen een volledige gemeenschap, zoals bij uitbraken van geweld in Kassala in mei 2020 en Port Sudan in augustus 2020.

Het CGVS is zich bewust van de precaire situatie waarin sommige niet-Arabische Darfuri in Soedan zich kunnen bevinden, maar gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan evenwel niet worden gesteld dat het loutere feit te behoren tot een niet-Arabische etnie afkomstig uit Darfur voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet bestaat. **Hoewel uw niet-Arabische Darfurese etnie niet betwist wordt door het CGVS, kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u afkomstig zou zijn uit Sileia, West-Darfoer, gezien de hierboven gedane vaststellingen in verband met de tegenstrijdigheden met uw asielaanvraag in Frankrijk.**

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Sileia gelegen in de regio Darfur. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Sileia heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus "Soedan: Risico bij terugkeer dd. 6 februari 2018**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_soedan_risico_bij_terugkeer_2.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; **COI Focus "Soedan: De situatie van Darfoeri en Nuba buiten hun herkomstregio's" dd. 28 juni 2021**), blijkt daarnaast dat het Britse Upper Tribunal in een zaak van 2016 besliste dat een afgewezen Soedanese asielzoeker niet louter op basis van de gedwongen terugkeer of de afwijzing van een asielaanvraag risico loopt op ernstige schade. Het Britse Upper Tribunal bevestigde in een zaak van 2020 dat er een gebrek aan bewijs is dat een uitgeprocedeerde asielzoeker louter omwille van zijn asielaanvraag in het buitenland een reëel risico op ernstige schade loopt.

Uit deze informatie blijkt ook dat verschillende bronnen bevestigen dat er niet gesteld kan worden dat personen van een niet-Arabische etnie afkomstig uit Darfur bij hun terugkeer uit het buitenland louter omwille van hun etnische herkomst uit Darfur risico lopen op vervolging.

Uit deze informatie blijkt wel dat het feit dat iemand die afkomstig is uit Darfur de interesse van de Soedanese veiligheidsdiensten mogelijks verhoogt. Ook Soedanese opposanten lopen risico op vervolging bij terugkeer als ze politiek actief zijn in het buitenland.

In dat opzicht dient opgemerkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen afkomstig te zijn uit Sileia.

*Recent geraadpleegde bronnen (zie **COI Focus "Soedan: De situatie van Darfoeri en Nuba buiten hun herkomstregio's"** dd. 28 juni 2021) bevatten trouwens geen of slechts gebrekkige informatie over de behandeling bij terugkeer naar Soedan sinds de overgangsregering in augustus 2019 aan de macht kwam. De geraadpleegde bronnen signaleerden sindsdien nauwelijks problemen met terugkeerders, al waren er wel enkele berichten over ondervragingen, detentie en mogelijke afpersing bij terugkeer naar Soedan. Het is vooralsnog onduidelijk of de omstandigheden op Khartoum International Airport zijn veranderd sinds augustus 2019. Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat."*

Aangezien het CGVS geen geloof kan hechten aan uw verklaringen, komt u niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus of de status van subsidiair beschermde in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij betoogt dat zijn niet-Arabische Darfoerse etnie duidelijk niet betwist wordt door de commissaris-generaal.

Hij stelt vast dat de motivering in de beslissing uitsluitend gebaseerd werd op de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen het Belgische en Franse asiëldossier, maar dat nergens zijn verklaringen aangaande zijn plaats van herkomst getoetst worden aan de algemene informatie om na te gaan of hij al dan niet afkomstig is uit Sileia, Darfoer. Nochtans heeft hij bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS aangegeven dat iemand hem geholpen had bij het opschrijven van een verhaal in Frankrijk. Hij meent dat hij dan ook heel transparant is geweest over de tegenstrijdigheden tussen de verklaringen afgelegd in Frankrijk en België, hij uitlegde dat hij in contact kwam met een persoon, die een verhaal opschreef en hij dit verhaal moest vertellen bij de Franse autoriteiten en hij niet kan lezen of schrijven en hij het verhaal van buiten moest leren. Hij meent dat de commissaris-generaal hem hier verder op had moeten doorvragen en dat het dan duidelijk was geworden dat geen rekening mocht worden gehouden met zijn verklaringen afgelegd in Frankrijk.

Hij meent dat het wel degelijk aannemelijk is dat hij, als ongeletterde nieuwkomer in Europa, de leden van de Soedanese gemeenschap blindelings zou vertrouwen ook al weet hij nu dat dit een slecht idee was.

Tijdens het persoonlijk onderhoud heeft de protection officer niet laten blijken dat hij geen geloof hechtte aan zijn verklaringen en ging het onderhoud ook verder zonder nog te verwijzen naar het Franse dossier. Hij meent dat die houding misleidend was omdat hij redelijkerwijze kon verwachten dat zijn verklaringen dan ook in acht zouden worden genomen, wat niet gebeurde.

M.b.t. zijn herkomst meent hij dat de commissaris-generaal in gebreke is gebleven nu tijdens het persoonlijk onderhoud vele vragen werden gesteld omtrent zijn kennis van zijn onmiddellijke leefwereld, maar hierover niets vermeld wordt in de bestreden beslissing. Hij verwijt de commissaris-generaal zich opnieuw te beperken tot een verwijzing naar de tegenstrijdigheden met het Franse asiëldossier. Hij wijst erop dat hij gedetailleerde geografische en visuele informatie heeft gegeven over Sileia en omstreken nu hij in staat was om windstreken, routes en dorpen te beschrijven, hij uitgebreid kon vertellen over zijn stam en de sub-stam en hij kon beschrijven hoe bepaalde gebouwen werden gebouwd. Daarnaast meent hij dat hij ook omtrent de aanval op zijn dorp uitgebreid en doorleefd kon vertellen, waardoor zijn herkomst uit Darfoer en meer bepaald uit Sileia wel degelijk geloofwaardig is. Ook over zijn opsluiting kon hij gedetailleerd vertellen, maar hij werd hieromtrent niet over doorgevraagd.

Hij benadrukt dat hij in Soedan gearresteerd, opgesloten en mishandeld werd omdat hij ervan beschuldigd werd samen te werken met de oppositie. Hij stelt dat hij behoort tot een niet-Arabische Darfoerse etnie, namelijk de Mileri, waardoor hij extra geïsoleerd en gediscrimineerd werd in Soedan. Op grond van zijn politieke overtuiging en ras meent hij de vluchtelingenstatus te moeten worden toegekend.

M.b.t. de subsidiaire beschermingsstatus verwijt verzoeker de commissaris-generaal te verwijzen naar verouderde informatie van juni 2021, terwijl de staatsgreep dateert van 25 oktober 2021. Hij wijst erop dat de commissaris-generaal zelf aangeeft dat de beschikbare informatie gebrekkig is. Daarnaast blijkt volgens hem uit algemene informatie dat de politieke situatie in Soedan onstabiel is en er nog steeds sprake is van een politieke crisis. Uit recent nieuws blijkt dat er regelmatig mensen om het leven komen omwille van de onderdrukking van protesten, hierbij geschoten wordt en burgers willekeurig getroffen worden. Verder wijst hij erop dat het geweld in Darfoer recent sterk geïntensiveerd is en dat er regelmatig honderden doden vallen. Aangezien zijn niet-Arabische Darfoerse etnie niet betwist wordt, dient dit in rekening gebracht te worden met de algemene veiligheidssituatie in Darfoer.

3. Nieuwe stukken

3.1. Op 16 augustus 2022 maakt de commissaris-generaal een nota "*verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure*" over waarbij het volgende nieuwe stuk wordt gevoegd:

- COI Focus "*Soedan. De stand van zaken in Soedan na de coup van 25 oktober 2021*" van 24 januari 2022.

3.2. Op 23 augustus 2022 deelt verzoeker zijn bezwaar mee tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure overeenkomstig artikel 39/73/2 §2 van de Vreemdelingenwet.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In

toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Het asielrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest bij terugkeer naar zijn herkomstland zijn autoriteiten omdat hij ervan beschuldigd wordt te behoren tot de oppositie.

Middels de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal ten eerste dat de geloofwaardigheid van zijn verklaringen totaal onderuit wordt gehaald omwille van de fundamentele tegenstrijdigheden met zijn verzoek om internationale bescherming in Frankrijk. Er wordt op gewezen dat i) verzoeker in Frankrijk verklaart dat hij geboren is in Zuid-Darfoer en zijn herkomstregio zich bevindt in Zuid-Darfoer terwijl hij bij het CGVS verklaart dat hij afkomstig is uit West-Darfoer; ii) dat verzoeker in Frankrijk verklaart dat zijn vader nog in leven is en hij vier broers en zussen heeft, terwijl hij bij het CGVS verklaart dat zijn vader in 2008 overleden is bij een aanval op zijn dorp en hij één broer en één zus heeft en iii) dat verzoeker ten aanzien van het CGVS verklaart dat hij een eerste keer Soedan verliet in 2008 na een aanval van de Janjaweed op zijn dorp, dat hij in 2011 terugkeerde naar Soedan, hij één jaar gevangen zat en vervolgens kon ontsnappen, terwijl hij in Frankrijk verklaart dat hij aangevallen werd in zijn dorp Erbi in 2011, waarna hij vluchtte naar Jugma, waar hij ook werd aangevallen, waardoor hij

gevlucht is naar Omdurman, waar hij gewerkt heeft in een restaurant tot iemand hem meenam naar Libië.

Ten tweede motiveert de commissaris-generaal dat de verklaringen die verzoeker geeft nadat hij geconfronteerd werd met voormelde tegenstrijdigheden niet waarachtig zijn. Hierbij wordt nog opgemerkt dat verzoeker geen enkele melding heeft gemaakt in Frankrijk van het feit dat hij persoonlijk vervolgd en beschuldigd werd van spionage en dat hij een jaar lang gevangengenomen en gemarteld werd.

Ten derde wijst de commissaris-generaal erop dat verzoeker geen enkel document neerlegt om zijn beweerde identiteit aan te tonen en hij geen enkele moeite heeft gedaan om dergelijke documenten te bekomen.

Op grond van voorgaande vaststellingen oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker geen zicht biedt op zijn werkelijke identiteit, levensloop en vluchtredenen. Het gegeven dat verzoeker nog foto's heeft neergelegd, waaruit blijkt dat hij na zijn aankomst in België heeft deelgenomen aan verschillende betogingen tegen het Soedanese regime, is evenmin voldoende om een vrees voor vervolging te weerhouden nu het regime sedert voormelde activiteiten in België gewijzigd is en verzoeker, na het aftreden van president Bashir, niet meer deelgenomen heeft aan andere betogingen.

Met betrekking tot verzoekers beweerde afkomst als Mileri, een niet-Arabische/Afrikaanse etnie afkomstig uit de regio Darfoer, oordeelt de commissaris-generaal dat dit op zich niet volstaat om een nood aan internationale bescherming te kunnen vaststellen.

Hoewel de commissaris-generaal stelt dat verzoekers niet-Arabische Darfoerse etnie niet betwist wordt, kan er geen geloof worden gehecht aan zijn beweerde afkomst uit Sileia, West-Darfoer gezien de gedane vaststellingen omtrent de tegenstrijdigheden met zijn verklaringen afgelegd ten aanzien van de Franse asielinstanties. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde regio van herkomst, wordt er evenmin geloof gehecht aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België in Sileia heeft verbleven zodat er evenmin geloof wordt gehecht aan de verklaringen omtrent de feiten die zich in die regio zouden hebben voorgedaan.

Na nazicht van de stukken uit het administratief dossier stelt de Raad samen met de commissaris-generaal talkrijke tegenstrijdigheden vast in de verklaringen afgelegd bij de Franse autoriteiten (AD CGVS, landeninformatie, aanvraag derde landen) en de Belgische asielinstanties m.b.t. zijn plaats van herkomst, zijn familiale situatie in Soedan, zijn vluchtmotieven en zijn vluchtroute.

De kernvraag is echter of de Raad over voldoende elementen beschikt om te kunnen komen tot een bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing. *In casu* vormen verzoekers verklaringen, vergeleken met zijn verklaringen afgelegd voor de Franse asielinstanties de enige gegevens op grond waarvan de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas kan plaatsvinden. De vraag rijst of de vastgestelde tegenstrijdigheden toelaten de geloofwaardigheid van verzoekers relaas zonder gereede twijfel te evalueren, rekening houdend met het geheel van zijn verklaringen afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

Verzoeker betwist de motieven in de bestreden beslissing omtrent zijn tegenstrijdige verklaringen niet, maar herhaalt dat het aannemelijk is dat hij als ongeletterde nieuwkomer in Europa de leden van de Soedanese gemeenschap blindelings vertrouwd heeft, om het verhaal te vertellen dat hem was opgelegd, ook al weet hij nu dat dit een slecht idee was. In zijn nota repliceert de commissaris-generaal dat de tegenstrijdigheden betrekking hebben op essentiële elementen die behoren tot de kern van verzoekers vluchtrelaas, dat het aantal tegenstrijdigheden zeer significant is en wijst hij erop dat de motiveringsplicht niet vereist dat alle elementen van het administratief dossier ook in de beslissing moeten worden opgenomen. De Raad merkt dienaangaande op dat het feit dat de motiveringsplicht niet vereist dat alles moet worden opgenomen in de bestreden beslissing echter niet betekent dat de commissaris-generaal geen rekening dient te houden met alle verklaringen die verzoeker heeft afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud.

In die zin is het voor de Raad een raadsel waarom de commissaris-generaal de kennis van verzoeker over zijn leefwereld (CGVS verhoor, p. 4-6; 8-11) naast zich neerlegt om dan te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn regio van herkomst. Dat de commissaris-generaal hierbij in zijn nota stilzwijgend is omtrent verzoekers kritiek, namelijk dat hij wel degelijk uitgebreid kon vertellen over Sileia, acht de Raad opmerkelijk. De Raad kan verder niet inzien waarom de commissaris-generaal, ondanks het feit dat er dienaangaande eveneens tegenstrijdigheden zijn vast te stellen, wel geloof hecht aan zijn etnie. Immers, verzoeker verklaarde bij de Franse autoriteiten - behoren tot de Messiria etnie (AD CGVS, landeninformatie, aanvraag derde landen), terwijl hij bij het CGVS verklaart te behoren tot de Mileri etnie (CGVS verhoor, p. 9). Op basis van de informatie die zich in het administratief dossier

bevindt, is het de Raad niet duidelijk waarom aan bepaalde verklaringen wel geloof gehecht wordt en aan andere verklaringen niet ondanks in beide gevallen tegenstrijdigheden zijn vast te stellen ten aanzien van het Franse asiëldossier. De Raad ziet dan ook niet in waarom verzoekers niet-Arabische Darfoerse etnie niet betwist wordt, maar anderzijds zijn afkomst uit Sileia, West-Darfoer, wel en dit louter op grond van de vaststelling dat zijn verklaringen dienaangaande tegenstrijdig zijn met de verklaringen afgelegd bij de Franse asielinstanties, zonder hierbij de kennis waarvan verzoeker heeft getuigd tijdens zijn persoonlijk onderhoud nader te onderzoeken of desgevallend af te toetsen aan algemene landeninformatie.

De Raad acht verder onderzoek aangewezen nu *in casu* een loutere verwijzing naar het Franse asiëldossier niet kan volstaan vast te stellen dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

Uit de voorgaande elementen blijkt dat er een onzorgvuldig en onvolledig onderzoek werd uitgevoerd. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 juni 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO